

stormdoos

EEN VLIEGER VOOR 6 EN 7 BEAUFORT

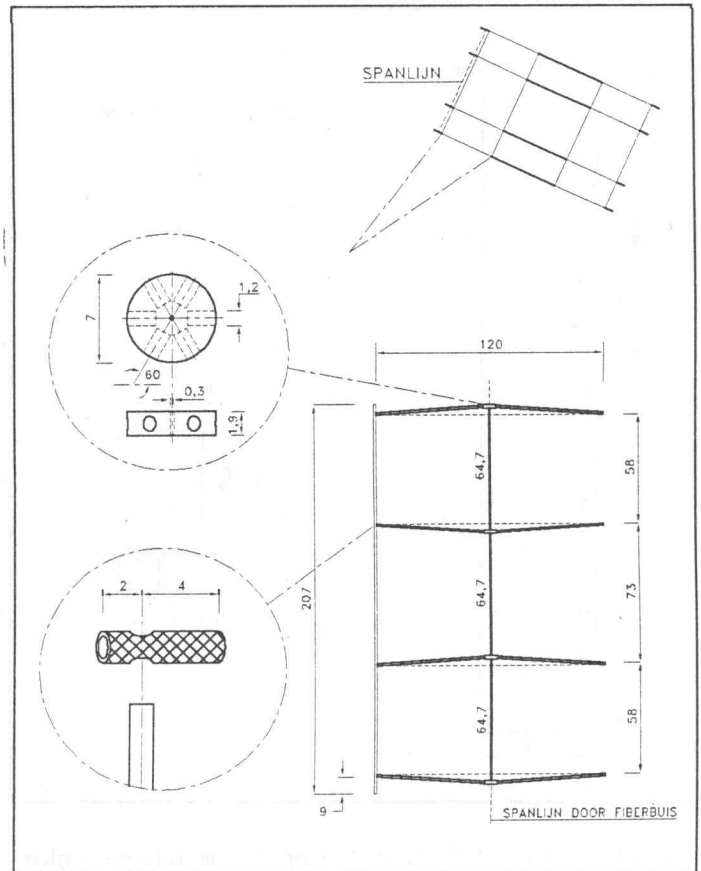
Door de vele voorjaarsstormen van 1990 kwam deze stormdoos meer aan bod dan ander licht werk. Ik heb er toen dan ook meer mee gevlogen dan gebruikelijk was. Toch ontdekte je dan dat de vlieger die je eerst voor zoveel wind geschikt achtte, het weer eens liet afweten. Het was een uitdaging iets stevigs voor zo veel wind in de lucht te kunnen houden.

Ik wil wel opmerken dat vliegeren bij 7 Beaufort geen sinecure is. Je hoort opgetogen vliegeraars nog al eens beweren dat hun vlieger bestand is tegen windkracht 7 Bf_{rt} (soms meer!), waarbij ik me dan afvraag of dat gemeten is. Op het strand striemt bij 7 Bf_{rt} het zand in je gezicht waarbij je je ogen moet beschermen!

Het is een zeszijdige twee-cellige doos met een hoogte van ± 2 m, een afgeleide van de "CORONA-DOOS" van Fred Drexler (VLIEGER 84/4).

Soms denk je dat je alles van je vlieger weet en wat blijkt: plotseling vliegen de gebroken stokken je weer om de oren! Toch niet goed dus. Telkens rammelde de staartdoos onder de beukende wind uit elkaar, hetgeen gepaard ging met breuk van de spanners en enkele staanders. De spanners hadden in de aanvang een dusdanige lengte dat ze licht gekromd tussen de staanders spannen. Toen dat mis ging spande ik tussen de kunststofschilden per doos een koord en trok de schijven naar elkaar toe waardoor de spanners nog strakker kwamen te zitten. Weer rammelde na enige tijd de staartdoos stuk, een set (schijf met spanners) klapte naar binnen en er ontstond speling.

De uiteindelijke oplossing bleek niet eens moeilijk te zijn. Tussen de 4 kunststofschilden nam ik zodanig 3 stukken glasfiberbuis op dat de schijven precies tegenover de slangen op de staanders kwamen te zitten. Door dit onderling verband schuiven de schijven niet meer weg en blijven de spanners keurig - zonder spanning in de schijf - tussen de staanders. Er loopt een nylonlijn door het midden van de schijven en fiberbuizen. Deze lijn binden we vast aan een spanner, aan de andere zijde aantrekken zodat alles tegen elkaar aan zit en ook daar vastzetten.

OPBOUW

De velden. Er moet erg solide gestikt worden. Een doos bestaat uit een rechthoekig veld van het stevigste spinnakernylon dat je kunt krijgen. De afmeting is 62 x 363 cm. De lange zijde tweemaal 1 cm omslaan en stikken. Teken op 60 cm afstand van elkaar een potloodlijn. Hierna de korte zijden aan elkaar stikken. Vouw 1 cm om en haak ze in elkaar; tweemaal stikken. (Zie stikschemata). Nu moeten bij A (12x) 2 lussen over elkaar komen. Neem een lengte spinnakernylon en sla dat over 2 cm 3 x om; doorstikken. Neem 8 cm daarvan en vouw een lus waarin een grote D-ring (basis 2 cm) komt. Conform fig. 1 vaststikken. (De D-ring zit 1 cm buiten de rand van het veld). Neem 5 cm van het opgerolde spinnaker en stik een tunnel voor een 12 mm stok over de lus (fig. 1 & 2) op 1 cm afstand van de rand van het veld. Zo maken we 2 dozen.

De stokken en slangen. Er zijn 6 staanders $\varnothing 12$ mm nodig van 207 cm lengte. (De vlieger bestaat al van voor de invoeringstijd van RF-buis; vertaling naar standaard maten met RF kan een experiment van een ander